

[Bertel Haarder]

Jeg skal dog her lige bemærke, at vi i adskillige tilfælde støtter forslag, som vi ikke er medforslagsstillere til; det gælder f. eks. regeringsforslagene om Grønland. Når vi ikke var medforslagsstillere, skyldes det alene, at jeg endnu ikke havde haft mulighed for at forelagt de pågældende forslag for gruppen, og derfor måtte vi tage anstand, da sagen kørte igennem finansudvalget, men vi støtter de pågældende regeringsforslag vedrørende Grønland og også enkelte andre, hvor vi ikke er medforslagsstillere.

Vi er selvfølgelig med på regeringsforslaget om, at der skal gives en lille forbedring til eleverne på folkehøjskoler, landbrugsskoler, efterskoler osv., men jeg vil spørge, om ikke der er en fejl i bemærkningerne dertil, for det ser ud, som om forbedringen skal træde i kraft 1. januar, og det gad jeg nok vide hvordan man kan nå. Hvis det er niveauet fra 1. august, som skal lægges nu allerede 1. januar, vil det koste 18 mill. kr., så vidt jeg ved. Derfor vil jeg spørge, om det ikke i stedet for er 1. maj eller noget andet. Jeg vil gerne bede om en uddybning af de bemærkninger, men i øvrigt er vi sympatisk indstillet over for forslaget, fordi de pågældende faktisk er blevet snydt af forskellige grunde, som jeg ikke skal komme ind på her.

Men i øvrigt må man sige, at spareviljen er sløj: når man lige ser bort fra venstre og konservative er spareviljen sløj hos CD, de radikale og kristeligt folkeparti. Vi forstår, at arbejdsbyrden er stor, og at man ikke kan nå at gennemgå alle disse konti. Men så kunne man jo være hoppet med på lidt flere spareforslag.

Jeg gad egentlig nok spørge disse partier, som normalt regnes med som borgerlige partier, hvad de egentlig har tænkt sig. Skal det køre videre, som det kører? Eller hvad er meningen? Vil de ikke deltage i min opfordring til finansministeren om, at han næste år kommer med nogle ordentlige spareforslag? For det kan da ikke køre videre, det må de partier vel være enige om, men alligevel har de altså mest stillet forslag om merudgifter.

Det håber jeg der kommer nogle bemærkninger om fra de pågældende partier, for ellers kunne finansministeren jo tro, han har parlamentarisk dækning for sin næsten totale passivitet i år på dette felt.

Selvfølgelig udviser fremskridtspartiet betydelig sparevilje – det må man sige – men vi ved ikke rigtig, hvad den går ud på, for vi fik spareforslagene klokken ti minutter i otte i går aftes, og da var vi trætte efter en lang dag og skulle hjem og sove ud inden debatten her. Derfor har jeg ikke andet end lige bladet det igennem og konstateret, der er en masse stavfejl, men vi kan ikke kommentere de enkelte forslag overhovedet, for dem har vi fået for sent. Det er en skandale. Det var det også sidste år. Det er ikke værd at spille flere ord på.

Palle Simonsen (KF):

Det finanslovsforslag, vi i dag behandler, er jo i virkeligheden blevet præsenteret for folkettingen 3 gange. Det har ikke bevirket, at der er sket særlig store ændringer, hvad man egentlig kunne have forventet; når man ser på udgifterne, første gang det blev fremsat, og udgifterne i dag, viser det sig, at det er minimale ændringer.

Regeringen – både den tidligere og den nuværende regering – har allerede fra starten bebudet, at der skulle spares 2½ mia kr. Når man så prøver at se nærmere på, hvad regeringen har fået ud af dette, må man nok sige, at det er en tynd kof te. De 2½ mia kr. repræsenterer ikke ret mange reelle besparelser. For det første kan vi gøre op, at der i 1980 maksimalt kan blive tale om 2 mia kr. De 2½ mia kr. er på årsbasis – det er et eller andet tidspunkt ude i fremtiden – men i 1980 holder vi os alene til ca. 2 mia kr.

Så er der godt og vel ½ mia kr., som vi først får at se på tillægsbevillingsloven. Den vil komme til at foregå i form af stramminger af de forskellige udgiftskonti, men folkettingen og finansudvalget ved ikke i dette øjeblik og faktisk ikke før lang tid ude i fremtiden, hvordan det vil gå med disse besparelser. Vi har ingen garanti for, hvad dette bliver til.

Vi har derudover en besparelse på 200 mill. kr. fra arbejdsministeren, som egentlig er en interessant besparelse, for når man læser bemærkningerne, kan man konstatere, at det, der ligger i denne besparelse, i virkeligheden alene er et ønske om, at arbejdsløsheds-kasserne skal følge love og regler, ikke at man nedsætter beløbet på den ene eller den anden måde; det er et beløb, som skulle indgå under alle omstændigheder.